

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any XII

Reus Dijous 11 de Febrer de 1897

Núm. 3.191

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. . . . . Pas. 4
a provincies trimestre. . . . . 3'50
Extranger y Ultramar 7
Anuncis, a preus convencionals.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, 7 (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d' aquest diari y en las principals
librerías d' aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografía Mallofré, plassa Sant Jaume, 1.
No 's retornan los originals encara que no 's publiquin.

LO SENYOR DON

AGAPITO LAMARCA QUINTANA

MORÍ A BARCELONA LO DIA 31 DE JANER

Q. E. P. D.

Sas fillas donya Maria de la Concepció y donya Eugenia Lamarca y de Mier, fills polítichs don Pau Font de Rubinat y don Francisco Maciá y Llusà, nets, germana donya Modesta, nebots y demés parents, al fer saber à sos amichs y relacionats tan sensible perdua, los hi participan que 'ls obsequis funeraris per lo descans de sa ànima, tindrán lloch en aquesta ciutat demà divendres 12 del corrent, à las 10 del demati, en la parroquia Major de S. Pere y 'ls hi demanan que 'l tingan present en sas oracions.

REUS 11 DE FEBRER DE 1897.

SECCIÓ DOCTRINAL

Lo absolutisme à la moderna

Ab tot y que las reformas concedidas à Cuba distan molt de ser lo que tant s' havia gallejat y que à nostre entendre, per lo mateix que en sa part política no son prou expansives y no s' concediren à temps, no logran pas fer deixar las armas als insurrectes cubans, de totes maneres trasbalsan prou la administració colonial pera que un home s' hagi atrevit à ferlas sense 'l concurs de las Corts. En Cánovas ha vingut à demostrar ab aquest fet que pera res se necessita 'l règimen representatiu à Espanya y que 'ls diputats venen à ser un no res tot nou. No sabem si un rey absolut s' hauria atrevit à concedirlas sense consultar à ningú més que à sa plena voluntat com ho ha fet aquest sabias que 'ns ha sortit à las darreries del sigle XIX. Los únichs que poden estar d' enhorabona son los carlins. Lo rey ho fa; lo rey ho vol; donchs que 's fassi, que 'ls reys no erran. No en va 'ls bromistas de Madrid deyan à la esposa del senyor Cánovas S. M. Doña Joaquina 1.^a

Y de que en Cánovas es de la pasta de rey casi no se 'n pot duptar. Sa fesomia, 'l jo que sempre te à la boca, la seguretat absoluta que te de que ell may erra, los aduladors de que se sab rodejar, li donan dret à alguna cosa més que à tenir d' explicar per pessas menudas los sens propòsits al primer diputat que 'l vulgui cridar à comptes. Ell va treure 'ls furs à las Bascongadas y ell dona un xich de llibertat als cubans: una cosa va per l' altra y à qui no li agradi que ho deixi. Si à n' en Campos no l' ha consultat senyal de que no convenia, y si en Romero li ha dit amén, senyal de que dintre las reformas hi ha trobat lo desllorigador per poder continuar fent à Cuba lo que li dongui la gana.

Ara per lograr tot lo s' desitja no calen més que un telégrama de la Lonja de viveres de la Habana y un altre del Fomento de la Produccion Nacional de Barcelona. Ab aquest requisit, la declaració de que à Cuba no quedan més que algunas cuadrillas de bandidos de las que dará buena cuenta la guardia civil y quatre cops de maneta à un piano que tingui 'l registre de la marxa de Cadix, declararem oficialment pacificada Cuba y ja no s' coneixerà que hi hagi guerra més que pels batallons que de tant en tant hi enviarem, perque sempre es bo que 'l jovent vegi mon.

No son las d' en Cánovas las reformas que poden portar la tranquililitat à las familias. No satisfaran pas de segur als que verament desitjin la pau. Per lo únich que servirán es per obrir bretxa à la industria espanyola que es la que paga sempre 'ls plats trencats dels errors polítics de la gent de Madrid. Lo únich que s' podia haver intentat de salvar s' ho menjarà 'l dimoni, perque 'ls cubans, ja ho hem dit cent vegadas, del mercat de la península se 'n burlian tots tant més en quant à la península als seus productes també se 'ls hi posan trabas y tributs. La industria espanyola que no pot esperansar res dela bona voluntat dels cubans, sian dels que s' diuen adictes à la metròpoli sian dels que 'n renegan, podian haver trobat un xich més d' apoyo, al concedir certas llibertats que aplaudiran los que en las capitals de la isla tiran per personatjes.

Pero qui hi pensa en la industria? Mentres se conserva 'l mercat d' exportació de Madrid ja n' hi ha prou.

A aixó ha vingut à parar la xarada ab que 'ns han entretingut aquets tres mesos darrers. Avans nos entretenien ab la esperansa de que al deixar de ploure, la rebelió s' fondria à la embestida d' en Weyer. Pitjor hauria estat que pera matar las velles nos haguesen fet esgranar blat de moro.

Que poder per aixó y molt més te 'l rey absolut que 'ns varen regalar fa vint mesos. Are no més falta un poeta que parodihi alló que cantavan à la besavia del nen Alfons.

«Viva la Reina, Gobernadora,
Viva Cristina de Borbonal
Ella rompió las cadenas
que oprimidos nos tenían».

Per músich no hem de basquejar, que are tots los pianistas de café ja 'ns ixen mestres.

Política Europea

Desde que jo era jovenet, y han passat anys, estich constantment sentint parlar de la cuestió de la «Puerta», de la «Sublime Puerta», com se deya avans, y de la cuestió d' Orient, com s' ha dit en los temps medioevuls del sigle XIX.

Pero tal se van posant las cosas, que aquest fi de sigle, per tenir de tot, fins va à tenir lo privilegi, si

no de resoldre, per lo menos de posar sobre 'l tapet la cuestió otomana.

Totas las cancellerías extranjeras se preocupan grandement de las metansas de Creta, y consideran à Grecia amenassada.

La frontera de Tesalia ha sigut reforçada per los grechs, que temen una invasió del exèrcit turch, y aquesta noticia ha alarmat molt, principalment als homes de negocis, en termes que s' han reesentit tots los valors d' Europa.

Veritat que 'ls successos ocorreguts à Canea foren esveradors: més de la meytat de la ciutat ha sigut reduhida à runas; han sigut degollats mes de 300 cristians, y à Grecia se demana la anexió de Creta al regne helènic.

La escuadra francesa ha sortit cap à Orient, y 'ls embaixadors d' Europa à Constantinopla s' han oposat à que la «Puerta» envihi tropas à Creta.

Segons los últims telégramas, las comunicacions entre Atenas y Creta están completament interrompudas.

Tot aixó, las ambicions dels homes, la malicia humana, poden produhir una conflagració que porti una guerra, y una guerra tremenda, en la que vingan à intervenir los negocis de la dúplice y de la tríplice.

Y si aixó succeheix, ab la peste bubónica en porta, ¡quí sab lo que podrá ser lo mapa del mon en lo final del sigle XIX!

Diré, parodiant los discursos de la Corona, que Deu fassi que sian infundats aquets temors.

* *

Ab la publicació de las reformas, la política interior espanyola ha adquirit certa animació, y aixó que la política à la antiga usansa ha desaparegut per complert.

M' explicaré, y allà va una teoria.

En las ciencias morales y políticas, y fins en sas aplicacions prácticass, lo que passa per veritat inconcusa arriba, ab lo temps, à demostrarse que es una solemníssima mentida. En temps d' Aristóteles s' estigué creyent que la esclavitut era de dret natural; molt mes tart, los tractadistas de Dret sostenían que la monarquia era de dret diví, y aquellas que semblavan solemnes afirmacions científicas no gosan avuy del mateix crèdit.

Per espay de molt temps, los partits polítics espanyols han xifrat son prestigi à sa consecuencia, es dir, à afirmar avuy lo mateix que afirmavan ahir.

D. Claudi Moyano, respectabilíssima figura de nostra política contemporànea, degué tota sa importancia à sa consecuencia. Més progresista avuy que ahir, y demà mes que avuy, deya altre ilustre polítich; y aquesta consecuencia, que consistia en que 'l partit no modifiqués may sas creencias y considerés al adversari polítich com un enemich, era la que donava importancia y respectabilitat à las agrupacions.

Los lleals de sempre, los que en tot cas han seguit al partit fins en sos errors, los que han negat l' ayre y la respiració al enemich polítich, aqueixos polítichs fanàtics y polítichs de bona te que han fet un cult y una religió de sas creencias, resulta ara que han sigut uns solemníssims «memos», tan heròichs com inconscients. Lo cos social, nnas vegadas, à semblans del cós humá, está anémich, y otras plétich. Propinarli per sistema ferro ó acónit, es un absurdo; d' ahent se deduheix que en política com en economia, no hi ha més que un sistema: l' oportunisme; y 'l mateix metje, ó sangra ó reconstituheix, com lo mateix ministre fassella ó dona amplias llibertats; de manera que tot alló de la fe en las ideas, de la consecuencia, de la llealtat, ve à resultar una soberana ignocentada, de la que nostres nets s' ocuparán, com nosaltres avuy ens ocupém de nostres avis, quan deyan en la Constitució del 12, que tots los espanyols serían bons y benéfichs. Encara he conegut jo la generació que pera denostar à un home públich, deya: «es un polítich de mosaich»; y avuy resultan verdaders patriotas los que tenen mes pessas en sa historia.

D' aquí que la política hagi deixat de ser una especie de sacerdocí; que 'ls que la exerceixen no ho fassin per patriotisme, sino perque es sa ocupació habitual, aquella pera que tenen actituts, de la que entenen ni més ni menos que tocarían lo fugot ó pulimentarian l' «kazabache», si hahuessin tingut altre género d' oficions.

No están avuy los polítichs destinats à formàr la opinió ni à imposarla, sino à encausarla, armonisant fins ahont sia possible los interessos generals; no son los depositaris d' un dogma, que sols ells coneixen per una especie de revelació política, sino que simplement son los actors del drama ó de la comedia política, cual autor es lo pensament y la opinió del país. Están molt pròxims los temps en que 'ls ministres no ho serán pe-

ra colocar als amichs; lo parlamentarisme es ja una ofició que no sols coneixen los que la executan, sino los que la presencian, y la vida política va tenint cada vegada menos importancia en la vida social.

Aixó s' va traduhint al periodisme, que fou essencialment polítich en sos comensaments, y que avuy es d' interés general.

Quan lo públich está preocupat per lo do del tenor, la estocada del torero, lo crím célebre ó la anécdota escandalosa, es inútil parlarli de la cuádruple aliensa, ni encara de la dúplice.

Lo periodisme, cual sinfonía política era eterna, avuy, al fer músich, apenas si la nota política ompla algún que altre calderó.

De manera que la evolució constant de las ideas, que demostra d' un modo evident que no hi ha res mes relatiu que la veritat, la política que encara s' fa per alguns, y que consisteix en repartirse los cárrechs en los pobles, recarregar las contribucions al enemich y al foraster, pujar desde 'l comité del partit à la Diputació provincial, y a' ella al alt cárrech ó al Congrés; tot alló de definir actituts, y dels amichs de don Fulano y las imposicions de Zutano, resulta tan arcaich y tan xusco, com resultaria anarsen al saló de conferencias ab «chupa y peluquín».

Y al temps.

Garci-Fernandez.

Madrid 9 Febrer 1897.

Permanent Nitrate Committee

DELEGACIÓ HISPANO PORTUGUESA

Concurs sobre 'l blat d' hivern pera Catalunya, Balears, Aragón, Navarra, Provincias Bascongadas, Castilla la Nova, Extremadura y Murcia.

La Delegació Hispano-Portuguesa del «Permanent Nitrate Committee» obra un Concurs pera sembrats de blat d' hivern, concedint un premi en metàlich de 200 pessetas, baix las següents bases:

1.ª Se concedirà aquest premi al concurrent que hagi tingut major augment de cullita, en pes de grà, per l' empleo del nitrat de sosa, devent la cullita en la zona ab nitrat arribar à 15 hectòlitres per hectàrea.

2.ª La superfície sobre la qual s' experimentarà sera d' una hectàrea, dividida en dos parts iguals, aplicant en una lo nitrat de sosa y servint l' altra de terme de comparació. Aquestas dos zones deuen, donchs, esser d' una mateixa classe de terreno, haver rebut los mateixos adobs, ser sembradas de la mateixa varietat de blat, haver rebut la mateixa cantitat de llevor, aixís que també las mateixas labors, en una paraula, totes las condicions deuen ésser y continuar essent las mateixas pera abdos zones, salvo que una d' ellas rebrà una aplicació de nitrat y l' altra no.

3.ª En la zona que s' hi apliqui 'l nitrat de sosa, s' empleará aquest à rahó de 120 kilògrams per hectàrea, en dos aplicacions, desde Febrer à últims de Mars.

4.ª L' empleo dels demás adobs queda à judici del agricultor, sols que no podrá haverse empleat adobs compostos resultat de la industria, ni guanos qual exposició no hagi sigut comprobada y garantida per un laboratori oficial, ni tampoch altre adob quimich nitrogenat més que 'l nitrat de sosa. La Delegació recomana als agricultors que s' assegurin de la puresa dels productes empleats, deventse exigir pera 'l nitrat de sosa, à lo menos un 95 per 100 de puresa.

5.ª Si hi prenguessin part menos de deu concurrents, lo premi será sols de 100 pessetas, y de 50 si 'l número de concurrents fos menor de cinch.

6.ª Una comissió designada per la Delegació podrá visitar los camps sotmesos à concurs y cerciorarse del estricto cumpliment de las condicions del mateix. Lo no cumpliment de las mateixas exclou del Concurs.

7.ª Se considerará que renuncian al Concurs los concurrents que dins de dos mesos que s' hagi fet la trilla en sa regió no hagin comunicat los resultats. No s' admeterán otras midas superficiales ni de pes que las del sistema mètrich decimal.

8.ª Pera norma del Jurat, los aspirants al Concurs se servirán indicar, al inscriurers, los següents datos:

- Naturalesa de la terra y de la subterra.
- Adobs empleats, cantitat y épocas d' aplicació.
- Varietat de blat sembrat.
- Fetxa de la sembra y cantitat de llevor per hectàrea.
- Cultius que han precedit à aquest en 1894, 1895 y 1896.
- Classe de labors, número, profunditat y épocas.

Los datos que més tard deurán comunicar son los següents:

Fetxa de la sega.

Idem de la trilla.

Pes, en kilògrams, del grà cullit a la zona ab nitrat

Idem idem idem sens id.

Idem de la palla cullida a la zona ab id.

Idem idem idem sens id.

Pes del litre de grà de la zona ab nitrat.

Idem idem sens id.

Los que vulguin pendre part en tal Concurs son invitats a comunicarho quant ants a la Delegació Hispano-Portuguesa del «Permanent Nitrate Committee», Claris, 96, primer, 1.ª, Barcelona, la qual, si ho desitjan, los enviará gratis un follet sobre «L' empleo del nitrat de sosa en los diversos cultius», precedit d' una ressenya sobre «La nutrició de la planta, segons los moderns coneixements».

Apart d' aquest Concurs, la Delegació Hispano-Portuguesa del «Permanent Nitrate Committee», entregarà gratis, en son local, lo nitrat de sosa als cent primers agricultors que manifestin lo desitj d' ensajarlo en los sembrats de blat, mitjantsant las següents condicions:

1.ª La superfície sobre la qual s' aplicarà 'l nitrat de sosa serà de dos àreas, qual rendiment se comparará ab lo d' altra zona igual, ab idénticas condicions salvo que no hi haurá rebut nitrat.

2.ª S' escampará 'l nitrat a la dossis de 200 kilos per hectàrea, ó sigui de 2 kilos a la zona de dos àreas, un kilo avans del 11 de Mars y un kilo avans del 1 de Abril.

3.ª L' experimentador comunicarà a aquesta Delegació 'ls mateixos datos que 's demanin para 'l Concurs pecedent.

Las demás instrucciones para aplicar lo nitrat las trobará l' experimentador en lo follet «L' empleo del nitrat de sosa en los diversos cultius», que li enviará gratis aquesta Delegació, si aixís ho desitja.

Barcelona, Janer de 1897.—Lo Delegat, Marián Capdevila y Pujol, Enginyer.

CRÓNICA REGIONAL

OBSERVACIONES METEOROLÓGICAS del dia 10 de Febrer de 1896

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

HORAS d'observació	BARÓMETRE aneróide	GRAU d'humiditat	PLUJA en 24 horas	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSER particular
9 m.	719	72	0'	4'	Ras	
3 t.	739	70				

HORAS d'observació	TEMPERATURAS			VENTS direcció	NUVOLS	
	Maxima	Minim.	Term. tipo		classe	can
9 m.	Sol. 20	8	10	S.	Cumul.	0.3
3 t.	Sombra 19		15	S.	id.	0.3

Demá tindrán lloch en la parroquia Major de Sant Pere, uns funerals en sufragi de l' ànima del senyor don Agapito Lamarca y Quintana, pare polítich de nostre amic don Pau Font de Rubinat.

Reiterem ab tal motiu lo pèsam al Sr. Font de Rubinat y demás familia.

Nostre apreciat colega local *La Autonomia*, aquets darrers dias ve parlant de la cuestió dels empleats de nostre Municipi que no cobran y ahir mateix, ab tal motiu, se lamenta d' aquets fets en los termes següents:

«Es más, ni siquiera se emprende una campaña en la prensa en favor de esos desgraciados dependientes, cual si fuéramos sordos a los sentimientos humanitarios y generosos ú obedeciéramos a una consigna».

Sentim que l' apreciat colega encara que no mes sigui en suposició, cregui que Lo SOMATENT es sort als sentiments de caritat, per quan ben justificada tenim la nostra conducta en assumptos de tanta importancia.

No fa pas dos mesos, quan lo pá y l' oli sufrían augment en los preus y l' ordenador de pagos del Ajuntament tampoch pagava als empleats, nosaltres donavam y un altre dia lo crit d'alerta sense que tampoch ningú 'ns escoltés, per por que no arribessim a la situació insostenible d' avuy.

Mes ja que ara sembla que tracta d' emprendre una campanya tan noble com humanitaria, desde ara li oferim nostre concurs y tinga la seguritat que no l' hem de deixar may sol.

Si nostre públich hagués tingut de justificár una vegada més lo ben meregut y honorós títul que te conquistat de cult é inteligent, ahir mateix ne doná una nova prova, assistiat com un sol home a la funció que la companyia d' ópera italiana *Journal artistique* de la Sra. Galvani doná en lo Teatre Fortuny, posant en escena la preciosa ópera «Luccia di Lammermoor».

Com en una primera representació no podém fer nos carrech de las qualitats que posseheixen los artistas, deixém de donar nostre judici sobre 'ls mateixos para un altre dia, adelantant que la Sra. Galvani fou bastant aplaudida al primer acte y «rondó» del tercer.

Be se 'n tém de propòsits de no parlar may de coreus, pero inútilment.

Si no es un dia, es altre, que escandalisats y avergonyits de lo que en aquell ram suceheix no podém deixar de posar de manifest tanta anomalia.

Ans d' ahir del correu de Galicia reberem casi tots los periódichs que hi tenim establert cambi ab la agrava que d' un d' ells ne vingueren tres exemplars: y en cambi en lo correu d' ahir no n' arribá cap.

Semblant falta únicament podém atribuhirla a que, com las faixas en que venen dits apreciats colegas no mes diuen «Lo SOMATENT.—Reus», potser lo nom de nostra ciutat, de la esforsada patria de Prim y de tantas altres celebriats es desconeguda dels entesos empleats d' aquella regió y de la de Castilla y d' aquí que 'ls detinguin perque pera enviarlos a Reus desde Alemania los hi falta franqueig.

Preguéim donchs a aquells estimats colegas, se prenguin la molestia d' escriure a la faixa *Catalunya* ab lletra ben grossa y clara, com si fossim en aquells temps que, nostra regió formava una nacionalitat apart, a la actual espanyola, perque aixís potser no tindrem lo disgust tan sovint de no poguer llegir a aquells bons companys.

Un diari malagueny ha tingut la idea de proposar que totas las Diputacions y Ajuntaments consignessin en los presupuestos del próxim any, y demás successius, 1000 ó 2000 pessetas para aussiliar als soldats delmats que arribin de las guerras.

La idea 's veu que 's bona, pero també impracticable, puig tant las Corporacions provincials com las populars tenen prou fenyas no dirém a Andalusia sino a Catalunya mateix para etendre las mes apremiants necessitats sevas.

Mentres, lo cap, lo Govern de Madrid, no fassi alguna bonificació d' un dels impostos que cobra ó fa cobrar, los pobrets soldats que han donat la seva sanch per Espanya y han tingut exposada sa vida constantment per ella, no 'n poden refiar massa de las iniciatives particulars, ni de las de las Corporacions d' aquestas classes.

Tantdebó ens equivoquessim.

Per falta de senyors regidors ahir no va poguer celebrar sessió de primera convocatoria nostre Excelentíssim Ajuntament.

Nostre apreciat colega *Los Debates* de Tortosa que fa alguns dias, com ja diguérem, que no visita nostra redacció, en son número d'ahir publica 'l següent sueltó que ab gust reprodühim:

«A *El Estandarte Católico* se li ha indigestat l' últim drama d' en Guimerá, y de tal modo 'l cega la rabia per haverse representat en nostra ciutat, que, arremelent ab tot y contra tot, escriu las següents fatllas:

«*Tierra baja* es un drama insufrible. L' argument es lasciu y escandalós fins lo inverosímil.

Ahont no s' ha perdut la dignitat, lo decoro y la vergonya, no es possible que agradi...»

Per la nostra part afegirém que, encara que no hem tingut ocasió de veure representada la obra, (pero sí l' hem llegida) no podém creure que resulti tal com la judica 'l colega de sacristía.

Lo nom d' en Guimerá es prou conegut, prou ilustre y gosa de suficient fama, pera no necessitar descendir al fanch, y remourel pera conquistarse un nom, ni pera deixar lo que ja té a igual altura.

Pero ab aixó *El Estandarte Católico* no s' hi haurá volgut ficar: únicament ha tractat de ter alardes d' un catolicisme y misticisme passat de moda y que no escan gens bé al que vol sentar plassa de sensat.

En una bona part de dramas, molts d' ells fets d' homes d' Iglesia, hi ha adulteris, perque aixís es en la vida y perque de conflictes per estimar a Deu ó a la Verge se 'n presentan molt poch en societats enterament católicas, en nacions com a Espanya.

Ja ho té entés lo colega: procuri ser més comedit, quan emeti opinions tan faltadas de fonament, perque de no serho, s' exposa ell y ab éll los que aparentan pensar igual, a que se 'ls digui algunas veritats que nos poden costar la excomunió y allavors ompliran per la seva culpa l' infern de juheus que sense élls haurían sigut angels.

Lo Gobernador civil, en ús de las facultats que li concedeixen los articles 61 y 62 de la lley orgánica ha convocat a la excelentíssima Diputació provincial d'

aquesta provincia, a sessió extraordinaria para 'l di lluns 15 del corrent, a las onze del matí, ab lo fi de tractar dels assumptos següents:

Primer. Redacció, discussió y aprobació del Presupost adicional ordinari de 1896 a 97.

Segón. Revisió dels acorts interinament adoptats per la Comissió provincial.

Tercer. Nomenament de metje civil, vocal de la Comissió mixta de reclutament, y

Quart. Formació de terna para provehir la plassa de comptador de fondos provincials.

Diuen de Tortosa que procedent de Málaga hi arriben diariament a aquell mercat importants remeses de tunyinas que alcansen regular preu apesar de la abundancia de peix que 's presenta a la venda procedent de Ampolla, Atmetlla y Sant Carlos.

Segons nota que se 'ns ha facilitat per la Administració de Consums, lo recaudat ahir per varias especies puja la cantitat de 695'61 pessetas.

Judicis orals del mes de Febrer de 1897

SEGONA SALA

Dia 11.—Jutjat de Tortosa; delictes per robo, processat, Jesús Perez Herrero; Ponent, Polanco; Lletrat, Valls; Procurador, Serrano.

SECCIO OFICIAL

Registre civil

del dia 9 de Febrer de 1897

Naixements

Francisco Fernandez Macaya, de Domingo y Francisca.—Feresa Cornet Ferré, de Francisco y Teresa.—Trinitat Ferré Marca, de Francisco y Trinitat.

Matrimonis

Cap.

Defuncions

Gregori Mercader Terrafeta, 55 anys, Arrabal Santa Ana, 54.—Bonaventura Camí Cabot, 15 anys, Sant Elias, 19.—Ricardo Mateu Font, 2 dias, Arrabal Santa Ana 10.

SECCIO RELIGIOSA

Sant d' avuy.—Sant Saturní.

Sant de demà.—Santa Eulalia.

SECCIO COMERCIAL

Moviment del port de Tarragona

Entradas del dia 9
De Cette en un dia v. «Correo de Cartagena» de 258 ts., ab bocoys buyts, consignat a Ferrer y Mary.
De Valencia en un dia vapor «Resuelto» de 322 toneladas, ab lastre, consignat a J. Grau.
De Puebla y esc. vapor «Francolí» de 806 toneladas, ab efectes, consignat a Modest Fenech.
Despatvadas
Pera Barcelona b. «Victoria», ab tránzit.

ANUNCIS PARTICULARS

AVIS

D.ª MARINA GAVALDÀ CAPARÓ

LLEVADORA

Aprobada per la Real Academia de medicina y cirugía de Barcelona.
S' ha establert en Reus, carrer del Galló, número 22, pís primer.

Diversions públicas

Teatro Fortuny

Gran companyia d' ópera italiana, dirigida per lo distingit Mire. don Gúello Mazzi y de la que forma part la notable diva Galvani.

Funció pera avuy.—Última de las dos únicas.—Se posará en escena la preciosa ópera en tres actes, del immortal mestre Bellini, titulada LA SONAMBULA.
Entrada general 3 rals.—A dos cuarts de 9.

Imp. de C. Ferrando.—Plassa de la Constitució,

